

Forslag

til

Lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

Fremsat den 17. november 1961 af *finansministeren*.

§ 1. Prisen for et helt lod til alle klasser i et halvårslotteri fastsættes til 140 kr.

§ 2. Af indskudssummen skal 75 pct. anvendes til gevinster, medens resten tilfalder statskassen.

§ 3. Denne lov træder i kraft fra og med 1. klasse af det 307. lotteri.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende lovregler om klasselotteriet findes i lov af 6. marts 1869 om Classelotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m. og de heri ved lov nr. 709 af 22. december 1920, lov nr. 187 af 23. juni 1932, lov nr. 37 af 14. februar 1934 samt lov nr. 52 af 16. marts 1956 gennemførte ændringer og tilføjelser.

Under behandlingen af forslaget til den sidstnævnte lov blev dette af tinget henvist til et udvalg, som i sin den 22. februar 1956 afgivne betænkning, aftrykt i folketingstidende for folketingsåret 1955-56, tillæg B, spalte 285 ff., bl. a. udtalte, at „finansministeren var enig med udvalget om, at såfremt eventuelle fremtidige dyrtidstillæg til kollektørerne måtte medføre nedgang i lotteriets overskud, må det foretrækkes, at en passende indtægtsfremgang for kollektørerne tilvejebringes gennem udvidelse af lodantallet eller forhøjelse af lodsedlernes pris“.

Da tillæggene til finanslovshonorarerne den 1. oktober 1957 samt den 1. oktober 1959 blev forhøjet med 5 pct. hver gang, blev klasselotterikollektørernes dyrtidstillæg med finansudvalgets tilslutning forhøjet tilsvarende, uagtet at det ikke blev anset for muligt at imødegå den herved skete nedgang i klasselotteriets overskud på en af de i udvalgsbetænkningen anviste måder.

Finansmin. Skd. Kll. j. nr. 180-1961.

Efter at finanslovshonorarerne pr. 1. april 1961 på ny var blevet forhøjet, dels således at grundbeløbene blev forhøjet med 5 pct., dels således at tillæggene til honorarerne blev forhøjet med 5 pct., udbad finansministeren sig finansudvalgets tilslutning til på samme måde som tidligere at forhøje kollektørernes dyrtidstillæg i tilsvarende omfang. Det udtaltes samtidig, at man nu anså det for forsvarligt gennem en forhøjelse af lodsedlernes pris at skaffe kollektørerne en passende indtægtsfremgang, og at der derfor burde tages forbehold om, at forhøjelsen af dyrtidstillægget skulle bortfalde, hvis en prisforhøjelse blev gennemført, således at kollektørerne derigennem opnåede en passende indtægtsfremgang. Finansudvalget tilsluttede sig i skrivelse af 30. juni 1961 (aktstykke nr. 584) den foreslåede forhøjelse af dyrtidstillægget med det anførte forbehold.

Det foreliggende lovforslag må ses på baggrund af det foran anførte.

En forøgelse af antallet af lodsedler har man, uanset at finansministeren er bemyndiget til at udvide lotteriet til at omfatte indtil 200 000 lodder, ikke fundet tilrådelig, idet en udvidelse blev foretaget i 1956, hvor antallet af lodder blev øget fra 175 000 til 182 500. Derimod har man under

hensyn til den siden 1956 stedfundne udvikling i priser og lønninger anset det for naturligt at foreslå, at prisen på et helt lod til alle klasser i et halvårs lotteri, som dengang blev fastsat til 120 kr., nu forhøjes til 140 kr.

Således som klasselotteriet for tiden er indrettet, deltager der ved hver trækning begyndelse 166 000 lodder i lotteriet. Da de lodder, hvis numre kommer ud med gevinst, udgår af spillet, må der inden næste trækning begyndelse nedlægges et antal erstatningslodder, svarende til antallet af udtrukne gevinster. I løbet af de fem første trækninger udtrækkes 16 500 lodder med gevinst, og inden sjette og sidste trækning vil der derfor være nedlagt 16 500 erstatningslodder; på denne måde kommer det samlede antal lodder til at udgøre 182 500. Hidtil har det været således, at der i prisen for et erstatningslod indgik et beregnet, fuldt indskud for de allerede forløbne trækninger, og der har ikke været mulighed for at undgå, at betaling for et erstatningslod blev affortet i de udtrukne gevinster. Denne ordning, der ikke kendes i de to andre faste lotterier, har givet anledning til betydelig kritik, og det er derfor hensigten fremtidig at gøre det frivilligt for spillere, der har vundet, om de ønsker at fortsætte i spillet, og kun at affordre dem betaling for de trækninger, hvori deres lod deltager. Er der forlods betalt for deltagelse i hele lotteriet, fornyet gennemgående, overføres betalingen for det udtrukne lods deltagelse til uden yderligere betaling at gælde for erstatningsloddets. Ændringen kan gennemføres administrativt, idet der alene er tale om en ændring af § 10 i den af skattedepartementet udfærdigede spilleplan, men er nævnt her, fordi den indvirker på klasselotteriets finansielle stilling.

For det første finansår, hvor 1956-loven havde fuld virkning, finansåret 1957-58, havde klasselotteriet et overskud på ca. 2 190 000 kr., svarende til 5,2 pct. af indskudssummen. Allerede for dette finansår var der imidlertid sket en nedgang i lotteriets overskud som følge af ydelse af dyrtidstillæg til kollektørerne på ca. 60 000 kr. For finansåret 1962-63 anslås det på indeværende tidspunkt, at klasselotteriets overskud vil gå ned til ca. 1 420 000 kr. Der vil således være indtrådt en nedgang i overskuddet med ca. 770 000 kr. Heraf falder ca. 445 000 kr. på yderligere dyrtidstillæg til kollektørerne og resten på administrationsudgifter i øvrigt.

Forhøjes prisen på lodsedlerne som foreslået, vil klasselotteriets indtægt blive forøget med ca.

1 320 000 kr. til 2 740 000 kr. eller noget mere end umiddelbart efter 1956-lovens gennemførelse. Ændringen af den gældende betalingsordning for erstatningslodder vil imidlertid formindske lotteriets indtægt med ca. 340 000 kr., og ydelse af den sædvanlige provision til kollektørerne på 7 pct. af indskudssummen vil, selv om hele den i foråret ydede lønstigning afkortes heri, betyde en merudgift for lotteriet på ca. 80 000 kr. Lotteriets overskud må derfor forventes kun at ville komme til at udgøre ca. 2 320 000 kr. eller blot en ubetydelighed mere end de ca. 2 250 000 kr., som lotteriet ville have haft i overskud for finansåret 1957-58, såfremt der ikke allerede i en del af dette finansår var blevet ydet forhøjede dyrtidstillæg. Dette overskud vil yderligere udgøre en mindre procentdel af det samlede indskud, end tilfældet var umiddelbart efter 1956-lovens gennemførelse.

En varig forbedring af lotteriets økonomi synes således ikke at kunne opnås ad den nævnte vej, og man har derfor fundet det rigtigt yderligere at foreslå, at den rest af indskudssummen, der skal tilfalde statskassen, forøges fra 20 pct. til 25 pct. Herefter skulle der være god mulighed for, at det i længere tid vil være uforholdent af hensyn til klasselotteriets økonomi at fremkomme med forslag om forhøjelse af prisen på lodderne i klasselotteriet.

En gennemførelse af hele lovforslaget vil have til resultat, at lotteriet med 182 500 lodder, hvoraf 16 500 erstatningslodder, under forudsætning af at alle lodder afsættes, vil få en årlig indtægt på 46 480 000 kr. imod nu 41 530 000 kr., hvoraf 34 860 000 kr. vil medgå til gevinster imod nu 33 224 960 kr. Det beløb, der vil være til disposition til dækning af lønninger til kollektørerne m. v. og til overskud til staten, vil komme til at udgøre i alt 11 620 000 kr. Heraf må ca. 5 850 000 kr. antages at ville medgå til kollektørernes provision incl. dyrtidstillæg, ca. 1 140 000 kr. til bestyrelsesudgifter, medens statens overskud vil udgøre ca. 4 630 000 kr. eller knap 10 pct. af indskudssummen, hvorved bemærkes, at statens overskud indtil 1956 stedse ifølge loven har skullet udgøre mindst 10 pct. af indskudssummen. Stempelindtægten vil ikke blive forøget og derfor fortsat udgøre 7 968 000 kr. Provenuet af den i lov nr. 519 af 19. december 1942 omhandlede afgift på 15 pct. af den del af gevinsterne, der overstiger 200 kr., som i finansåret 1960-61 har været 1 797 400 kr., vil næppe stige med mere end ca. 10 000 kr.